

OPONENTSKÝ POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor diplomové práce: LENKA DRAHOŇOVSKÁ

Téma diplomové práce: Jazyková propedeutika

Jak mluví obaly zboží?

Oponent: PhDr. Dominika Kovářová

Diplomová práce Lenky Drahoňovské napovídá, že autorku problematika jazykové propedeutiky skutečně zaujala. Uchopila látku poměrně originálním způsobem, který svědčí o podrobném studiu teorie i pedagogické invenci v praxi.

Obsahovou strukturu tvoří teoretická část, která komplexním způsobem a zevrubně definuje studovanou disciplínu, její roli i statut v rámci vzdělávacího systému. Následuje volný překlad francouzské publikace, jejíž obsah je vlastně páteří celé diplomové práce. Třetí oddíl zabývající se adaptací tohoto francouzského materiálu je stěžejní kapitolou detailně popisující přípravy, průběh vyučovacích hodin a vlastní autorčiny reflexe.

V úvodu autorka svou práci hodnotí jako „adaptaci jednoho z materiálů jazykové propedeutiky“ (s.6) a za cíl si klade nejen o jazykové propedeutice psát, ale také vytvořit „plně využitelný materiál“ (s.6), který by v budoucnu mohl sloužit k naplňování cílů této disciplíny. Ovšem právě tento „plně využitelný materiál“ ve své konečné formě v práci postrádáme, přestože by mohl tvořit její nejdůležitější část. Kdyby autorka zařadila překlad výchozí publikace jako přílohu (jak bývá zvykem), našlo by se více prostoru pro vskutku konečnou verzi projektu, plně adaptovanou na „českou školu“. Práce tedy obsahuje spíše detailní analýzu a zážitky z vyučovacích hodin, nikoli prověřený, ucelený a komplexní materiál, ihned využitelný v praxi.

Přestože postrádáme skutečnou syntézu projektu, nabízí diplomová práce Lenky Drahoňovské cenné postřehy. Uvedu několik bodů, které navrhuji jako téma k diskusi v rámci obhajoby.

Na straně 58 čteme, jak probíhal vstup do první hodiny projektu. Je skutečně vhodné začínat otázkou, jaké jazyky jsou na obalu, aniž zjistíme, alespoň orientačně, jaké cizí jazyky vlastně žáci znají?

V práci se několikrát hovoří o „rozlišujících prvcích“ (např.s.60) jednotlivých jazyků, jejichž

rozpoznání bylo pro žáky zpočátku složité. Z diplomové práce ovšem není patrné, dospěl-li projekt k nějaké jejich definici? V této souvislosti postrádáme také možnou diskusi o podobnosti jednotlivých jazyků. Šlo by jí tedy do projektu zahrnout a jak?

Je skutečně vhodné nechat žáky, kteří ještě dostatečně dobře neovládají pravopis mateřského jazyka, samostatně vyplňovat tabulku slovy, jejichž gramatickou podobu zatím neznají? Je možné tento doplňovací materiál uzpůsobit tak, aby šlo pouze o „vypisování z textu“ a zamezilo se tak chybným zápisům?

V závěru práce nacházíme několik zajímavých, nicméně nedořešených tezí, které rovněž stojí za komentář:

Měli by být „vyškoleni učitelé, kteří by byli schopni“ (s.73) vyučovat jazykovou propedeutiku. Na jaké úrovni a jak by taková příprava mohla probíhat? Kterých učitelů konkrétně (specializace, typ školy) by se taková příprava měla týkat?

Bez ohledu na diskutabilní momenty, které se v práci objevují, prokázala autorka výbornou orientaci v pojednávané problematice. Je zřejmé, že se jí podařilo využít a dobře zhodnotit teoretické znalosti i vlastní pedagogickou praxi a že je dokázala umocnit na autentický přínos své diplomové práce.

Nesporným kladem diplomové práce Lenky Drahoňovské je také její kvalitní jazykové a grafické zpracování, včetně všech formálních náležitostí.

Doporučuji k obhajobě.

V Praze 16.ledna 2007